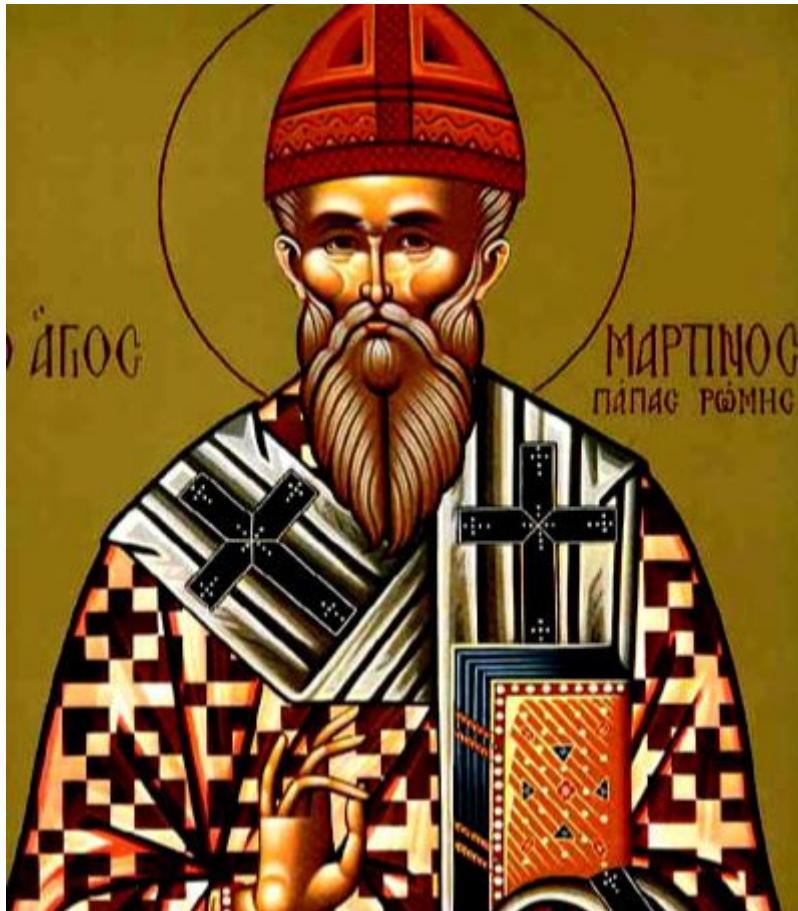

Ο Υπέρμαχος της Ορθοδοξίας Άγιος Μαρτίνος

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Ο Άγιος Μαρτίνος, Επίσκοπος Ρώμης, γεννήθηκε στην κεντρική Ιταλία, στο Τόδι της Ομβρικής. Έγινε Πάπας Ρώμης την εποχή που την Εκκλησία ταλαιπωρούσε η αίρεση των Μονοθελητών. Δυστυχώς, τότε και η Εκκλησία της Κωνσταντινούπολης είχε πέσει στα δίχτυα αυτής της αίρεσης, διότι ο Πατριάρχης Παύλος ο Β΄ ήταν υπέρμαχος του Μονοθελητισμού, μαζί με τον αυτοκράτορα Κώνστα τον Β΄. Ο Πάπας Μαρτίνος, υπέρμαχος της Ορθοδοξίας, προσπάθησε με επιστολή του, αλλά και με ειδικούς απεσταλμένους κληρικούς, να επαναφέρει τον Πατριάρχη Παύλο στο ορθόδοξο δόγμα. Μάταια, όμως. Ο Πατριάρχης, επηρεαζόμενος από τον αυτοκράτορα, επέμενε στο Μονοθελητισμό και εξόρισε τους απεσταλμένους του Μαρτίνου σε διάφορα νησιά. Μάλιστα, ο Κώνστας ο Β΄ έστειλε και συνέλαβαν με δόλο και τον ίδιο το Μαρτίνο. Και αφού τον οδήγησαν αιχμάλωτο στην Κωνσταντινούπολη, κατόπιν τον εξόρισαν στη Χερσώνα. Εκεί, πέθανε στις 16 Σεπτεμβρίου του 655 μ.Χ., αφού κυβέρνησε την εκκλησία του έξι χρόνια. Το σπουδαιότερο, όμως, είναι ότι ο θάνατος τον βρήκε αγωνιζόμενο στις επάλξεις της Ορθοδοξίας, ορθοτομώντα τον λόγον της αληθείας. Δηλαδή, να

διδάσκει ορθά, χωρίς πλάνη, το λόγο της αλήθειας. (Η μνήμη του, από ορισμένους Συναξαριστές, επαναλαμβάνεται στις 20 Σεπτεμβρίου).

Μαζί με τον Άγιο Μαρτίνο εξορίστηκαν στη Χερσώνα και δυο ακόμα Επίσκοποι, όπου μετά από πολλές ταλαιπωρίες πέθαναν.

Άπολυτίκιον (Κατέβασμα)

Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι, τῆς εὐσέβειας, ὑπεστήριξας, τὴν Ἐκκλησίαν, ὦ Μαρτίνε ἱεράρχα Θεόσοφε, τὸν γὰρ Χριστὸν διπλοῦν ὄντα ταῖς φύσεσιν, ὁμολογήσας τὴν πλάνην κατήσχυνας. Πάτερ Ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Κοντάκιον

Ήχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς Ἱεράρχης τῶν ἀρρήτων καὶ διδάσκαλος, Θεολογίας ἀληθοῦς ἐκφάντωρ πέφηνας, καὶ ἀνέβλυσας Μαρτῖνε δογμάτων ρεῖθρα· Τὸν Χριστὸν γὰρ ἐν δυσὶ τελείαις φύσεσι, καὶ θελήσεσι πανσόφως ἐδογμάτισας, τοῖς βοῶσί σοι, χαίροις Πάτερ πανόλβιε.